

hans Pligt. Hvis han ikke gjorde det, var der Grund til at kritisere ham stærkt. Men Besparselsen bør ikke ske paa den Maade, hvorpaa Ministeren nu søger at praktisere den, nemlig saaledes, at det kommer til at gaa ud over Kommunerne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Statspolitiet synes jeg, at den højtærede Justitsminister gik udenom selve Sagens Kærne: om ikke Statspolitiet er et Politifor hele Staten og derfor, naar det anvendes i en Købstadkommune, skal anvendes uden Udgift for denne Kommune. At Sagsanlæg er sket mod Odense Kommune efter Forhandling med Købstadforeningen, er rigtigt. Købstadforeningen mener; uanset politisk Opfattelse; at Udgiften i dette Tilfælde maa hvile paa Staten; og Købstadforeningen har sagt til Kommunerne: Vi paatager os, hvis det kommer dertil, at føre denne Sag for Kommunerne. Men jeg synes, det vilde være rimeligt, om Ministeren havde sagt: Denne Sag skal overhovedet ikke anlægges, for Statspolitiet er til for Staten og ikke for Amtskommunerne og Landkommunerne alene. Det er nemlig det, Justitsministeren mener: at Statspolitiet kun er til for Landkommunerne og Amtskommunerne, thi i modsat Fald havde Justitsministeren jo ikke anlagt Sag mod Odense Kommune.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Besparselser: at en Borgmester i en socialdemokratisk ledet Kommune har henvendt sig til Justitsministeren for at faa ændret det Forhold, der var opstaaet ved, at en tidligere radikal Justitsminister havde paalagt den paagældende Kommune store Byggeudgifter, vil jeg sige, at det er jo en ganske urigtig Fremstilling af den højtærede Justitsminister, og det forbavser mig, at den højtærede Justitsminister som Vogter af Sandhed og Retfærdighed vil vove at fremkomme med en saadan Paa-stand. Nej, Forholdet er det, at da den nye Retsplejelov traadte i Kraft, og der kom en ny Politimester til Slagelse — jeg kan godt nævne, hvor det er, for jeg kender nemlig Sagen —, saa sagde Politimesteren: Der er for lidt Lokaler til Statspolitiet. Saa gik Politimesteren til Chefen for Statspolitiet, og Chefen for Statspolitiet sagde: Vær saa god, vil I skaffe nye Lokaler. Denne Sag er nu, det indrømmer jeg, forhalet og forhandlet i 3 Aar i Amtskommunen og Bykommunen, fordi vi mente, det var nødvendigt at træffe den paagældende Ordning. Men jeg fritager den tidligere Justitsminister for Ansvar, han har ikke det mindste Ansvar i denne Sag, den er

gaaet gennem Chefen for Statspolitiet, og vi henvendte os til sidst til Justitsministeren og sagde: Det er dog urimeligt, at det skal ske, blot fordi Chefen for Statspolitiet stadig har sagt, at vi skal skaffe de nye Lokaler. Nu er der truffet en Ordning, hvorved man uden særlige Foranstaltninger og uden Udgift kan skaffe tilfredsstillende Lokaler. Men at rette nogen særlig Tak til den højtærede Justitsminister derfor finder jeg ingen Anledning til, for det vilde være ganske urimeligt, om man, naar man har Lokaler i den Ejendom, som By- og Amtskommunen ejer, saa skulde bygge nyt dertil. Saaledes er det faktiske Forhold.

Formanden: Jeg anmoder ærede Medlemmer om at overholde Forretningsordenen og ikke bringe nye Spørgsmaal ind gennem korte Bemærkninger.

Justitsministeren (Rytter): Jeg takker det ærede Medlem, fordi han nu oplyser, at Sagen er anlagt mod Odense Kommune efter Forhandling med Købstadforeningen. Jeg takker ligeledes det ærede Medlem, fordi han sagde, at den anden Sag ved at blive forhalet i 3 Aar nu er endt uden Udgift for Slagelse, for jeg tror ikke, det ærede Medlem mener, at den vilde være endt paa denne Maade for 3 Aar siden.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Jo, hvis man den Gang fra Politiets Side havde været tilfreds med de Lokaler, som var stillet til Raadighed, vilde Sagen være endt paa samme Maade. Det viser sig altsaa, at Kommunen ved at nægte at gaa ind paa det, Politiet krævede, er naaet til dette Resultat. Men den højtærede Justitsminister glemte at svare paa mit Spørgsmaal: om Statspolitiet kun er til for Landkommunerne og Amtskommunerne og ikke for Købstadkommunerne. Endvidere kunde Justitsministeren have tilføjet, at i Fremtiden skulde han spare Kommunerne for yderligere Udgifter ved ikke altid at være saa villig til at imødekomme de Krav, Politimestrene fremsætter.

Justitsministeren (Rytter): Det er rigtigt, at jeg ikke besvarede det centrale Spørgsmaal. Men hvorledes dette Forhold skal betragtes, er jo netop det Spørgsmaal,